สารบัญ

สารับญ	1
สารบัญรูปภาพ	3
สารบัญตาราง	4
บทที่ 1 บทนำ	5
1.1 ความสำคัญ และที่มาของประเด็นปัญหาการวิจัย	5
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 ขอบเขตของโครงงาน	6
1.4 ระยะเวลาที่ทำการวิจัย สถานที่ทำการทดลอง และเก็บข้อมูล	6
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
2.1 การบอกตำแหน่งบนโลก	7
2.2 การบอกตำแหน่งของดวงอาทิตย์	8
2.3 บรรยากาศโลก	11
2.4 การถ่ายเทและการหมุนเวียนพลังงานในโลก	12
2.5 มรสุมทวีปเอเชีย	14
บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย	20
3.1 วัสดุและอุปกรณ์	20
3.2 วิธีการวิจัย	20
บทที่ 4 ผลการวิจัย และอภิปรายผล	22
4.1 จำนวนวันที่พบร่องความกดอากาศ	22
4.2 การหาความสัมพันธ์ระหว่างละติจูดกับความละเอียดของภาพบนภาพถ่ายแผนที่อากาศผิว	พื้น23
4.3 ตำแหน่งร่องความกดอากาศ และเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559	25
4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของร่องความกดอากาศกับเดคลิเนชันของดวง	
อาทิตย์ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550-2559	27
บทที่ 5 วิจารณ์และสรุปผลการวิจัย	30

เอกสารอ้างอิง 31

สารบัญรูปภาพ

ภาพที	1 การบอกตำแหน่งบนโลก [9]	7
ภาพที่	2 วงโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์ [10]	8
ภาพที่	3 การตัดกันของระนาบเส้นศูนย์สูตรและระนาบอีคลิปติก [11]	8
ภาพที่	4 ไรแอสเซนชันและเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ [12]	9
ภาพที่	5 ชั้นบรรยากาศของโลก [15]	12
ภาพที่	6 การหมุนเวียนอากาศโดยทั่วไป [18]	14
ภาพที่	7 ประเทศในทวีปเอเชีย [21]	15
ภาพที่	8 การเกิดร่องความกดอากาศต่ำ [24]	17
ภาพที่	9 ลักษณะของแผนที่อากาศผิวพื้น [25]	18
ภาพที่	10 การใช้งานฟังชัน Rulers ,Gridlines และ Statusbar ในโปรแกรม paint	19
ภาพที่	11 แผนภูมิเปรียบเทียบจำนวนวันที่พบร่องความกดอากาศในแต่ละปี	22
ภาพที่	12 การหาตำแหน่งบนแผนที่อากาศผิวพื้น โดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์	23
ภาพที่	13 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งร่องความกดอากาศกับวันที่ในรอบปี	25
ภาพที่	14 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับวันที่ในรอบปี	26
ภาพที่	15 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับตำแหน่งของร่องความกดอากาศ	27
ภาพที่	16 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของร่องความกดอากาศกับเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์	
	โดยใช้สมการ (4) และ (5)	29

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 จำนวนวันที่พบร่องความกดอากาศในแต่ล่ะปี	22
ตารางที่ 2 ตารางหาความกว้างของละติจูดในหน่วย pixel	24

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญ และที่มาของประเด็นปัญหาการวิจัย

โลกเป็นดาวเคราะห์ในระบบสุริยะ เคลื่อนที่รอบดวงอาทิตย์มีลักษณะวงโคจรเป็นวงรี [1] แกนของโลก จะทำมุมกับเส้นตั้งฉากกับระนาบสุริยะวิถี 23.5 องศา และวางตัวอยู่ในแนวนั้นตลอดเวลา โลกจึงได้รับ พลังงาน จากดวงอาทิตย์ในลักษณะต่างกันตลอดเวลาที่โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ โดยลักษณะการตกกระทบ ของดวงอาทิตย์บนโลก ณ ตำแหน่งต่างๆมีการเปลี่ยนแปลงในรอบ 1 ปี [2] ตามระบบเส้นศูนย์สูตรท้องฟ้า เรียกว่าตำแหน่งของดวงอาทิตย์ดังกล่าวว่า เดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ [3] รวมทั้งโลกห่อหุ้มและปกคลุมไป ด้วย บรรยากาศ ซึ่งมีการเคลื่อนที่เพื่อการถ่ายเทพลังงานตลอดเวลา จึงส่งให้เกิดปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ และสภาพอากาศชนิดต่างๆขึ้น ตัวอย่างเช่น อากาศร้อน อากาศเย็น ฝนตก ดังนั้น โลกจึงมีความสัมพันธ์กับ ดวงอาทิตย์ [4] ปรากฏการณ์และสภาพอากาศดังกล่าวมีผลต่อการดำเนินชีวิตมนุษย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทางด้านเกษตรกรรมและการคมนาคม เพราะมนุษย์มีการประกอบอาชีพหลากหลาย เช่น กสิกรรม การจราจร การประมง ฯลฯ หากเกิดสภาพอากาศร้ายฝนตกหนัก น้ำท่วม ก็จะประสบกับปัญหา เกิดความเสียหายหรือ เกิดอันตรายต่อชีวิตและทรัพย์สินจากการไม่ทราบล้วงหน้าถึงอากาศร้าย เมื่อทราบสิ่งเหล่านี้ล่วงหน้าจะ สามารถวางแผนเตรียมรับมือกับภยันตรายหรือความเสียหายที่เกิดขึ้นดังกล่าว [5]

โดยผู้ที่ทำหน้าที่การคาดหมายลักษณะอากาศ หรือพยากรณ์อากาศ คือ นักอุตุนิยมวิทยา ซึ่งในการ พยากรณ์จะวิเคราะห์ข้อมูลอุตุนิยมวิทยา เช่น ภาพถ่ายดาวเทียม แผนที่อากาศ [6] เพื่อหาตัวแปรทาง อุตุนิยมวิทยาที่มีผลต่อลมฟ้าอากาศ ของประเทศไทย เช่น ร่องความกดอากาศ หย่อมความกดอากาศต่ำกำลัง แรง มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ [7] จากนั้นจะออกข่าวพยากรณ์ รวมทั้งประกาศคำเตือนเมื่อคาดหมายจะเกิด สภาพอากาศ โดยในช่วงที่ผู้จัดทำ จัดทำโครงการวิจัยฟิสิกส์ 1 เป็นช่วงฤดูฝน จึงมีความสนใจในร่องความกด อากาศ เพราะเป็นสาเหตุของการเกิดฝน จากสมมติฐานที่กล่าวว่า "ร่องความกดอากาศจะมีการเลื่อนขึ้น – ลง ไปทางเหนือหรือใต้ตามรังสีของดวงอาทิตย์ที่ตกกระทบพื้นโลก เมื่อโลกโคจรรอบดวงอาทิตย์" [8] ผู้จัดทำจึง จัดทำโครงการวิจัย เรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับตำแหน่งเฉลี่ยของร่อง ความกดอากาศ โดยใช้แผนที่อากาศผิวพื้นบริเวณทวีปเอเชีย เพื่อทดสอบสมมติฐานดังกล่าว โดยศึกษา ตำแหน่งร่องความกดอากาศจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแผนที่อากาศผิวพื้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2550-2559

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ กับตำแหน่งละติจูดของความกดอากาศ บริเวณเอเชีย

1.3 ขอบเขตของโครงงาน

ศึกษาร่องความกดอากาศจากการวิเคราะห์ข้อมูลจากแผนที่อากาศผิวพื้น ตั้งแต่ปี พ.ศ.2550-2559

1.4 ระยะเวลาที่ทำการวิจัย สถานที่ทำการทดลอง และเก็บข้อมูล

- 1.4.1 ระยะเวลาในการทำงานวิจัย 1 ปีการศึกษา 2559
- 1.4.2 สถานที่ทำการวิจัย คือ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.5.1 ทราบระยะเวลาในการปรากฏร่องความกดอากาศ
- 1.5.2 ทราบแนวโน้มตำแหน่งละติจูดของร่องความกดอากาศกับวันที่ของปี
- 1.5.3 ทราบความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ กับตำแหน่งละติจูดของความกดอากาศ บริเวณทวีปเอเชีย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 2559

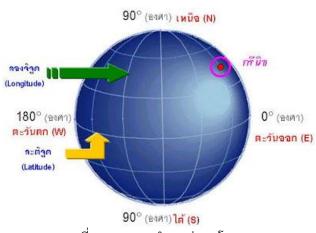
บทที่ 2 วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 การบอกตำแหน่งบนโลก

โลกหมุนรอบตัวเองรอบแกนสมมติที่แทงผ่านจุดศูนย์กลางทะลุผิวโลกทั้งสองด้านที่อยู่ตรงข้ามกัน ตำแหน่งทั้งสองนี้เรียกว่า ขั้ว (pole) ได้แก่ ขั้วเหนือ (north pole) และขั้วใต้ (south pole) โดยหมุนทวน เข็มนาฬิกาหากมองจากทางขั้วเหนือ

โลกมีลักษณะเป็นทรงกลมตัน เป็นผิวโค้ง จึงไม่สะดวกและไม่เหมาะสมที่จะใช้ระยะทางเชิงเส้น ดังนั้น การบอกตำแหน่งบนโลกจะใช้ ระยะทางเชิงมุม หรือระยะทางตามมุม (angular distance) ที่เรียกว่าละติจูด และลองจิจูด ดังภาพที่ 1

- 2.1.1 ละติจูด เป็นการบอกตำแหน่งบนพื้นผิวโลก ว่ามีระยะห่างจากเส้นศูนย์สูตรไปทางขั้วเหนือ หรือ ขั้วใต้เท่าใด โดยคิดเป็นมุม ณ จุดศูนย์กลางของโลกที่รองรับที่รองรับด้วยส่วนโค้งบนผิวโลก ณ ที่หนึ่งๆ ซึ่ง เส้นศูนย์สูตร คือ วงกลมบนผิวโลกที่มีรัศมีมากที่สุด ซึ่งเป็นวงกลมหลัก และวงกลมนี้อยู่ห่างจากขั้วเหนือ และขั้วใต้เท่ากัน 90 องศา และเรียกระนาบของเส้นศูนย์สูตร ที่มีลักษณะเป็นแผ่นกลมว่า ระนาบเส้นศูนย์สูตร
- 2.1.2 ลองจิจูด เป็นการบอกตำแหน่งบนพื้นผิวโลก ว่ามีระยะห่างจากไพร์มเมอริเดียน (prime meridian) ไปทางทิศตะวันออกหรือทิศตะวันตกเท่าใด โดยจะมีค่าเป็น + เมื่อตำแหน่งอยู่ทางตะวันออก ของไพร์มเมอริเดียน และมีค่าเป็น เมื่อตำแหน่งอยู่ทางตะวันตกของไพร์มเมอริเดียน ซึ่งไพร์มเมอริเดียน คือ ครึ่งวงกลมที่ลากจากขั้วเหนือผ่านและตั้งฉากกับเส้นศูนย์สูตรจนถึงขั้วใต้ และจะผ่านหอดูดาว ณ กรีนิช ในประเทศอังกฤษ ส่วนเส้นอื่นที่ขนานกับไพร์มเมอริเดียน เรียกว่า เมอริเดียน [3]

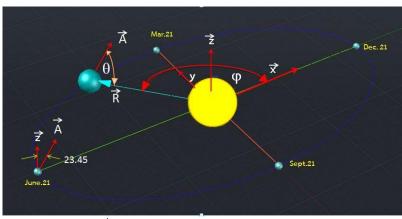

ภาพที่ 1 การบอกตำแหน่งบนโลก [9]

2.2 การบอกตำแหน่งของดวงอาทิตย์

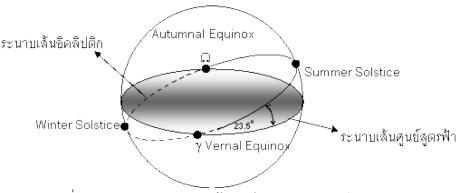
2.2.1 วงโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์

โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์มีลักษณะเป็นวงรี มีระยะกึ่งแกนหลัก 1.4968 x 10⁸ กิโลเมตร [**10**] ตามกฎข้อที่1 ของเคปเลอร์ หรือกฎแห่งวงโคจร (The law of orbits) กล่าวว่า "ดาวเคราะห์ทุกดวง โคจรรอบดวงอาทิตย์เป็นวงรี โดยมีดวงอาทิตย์มีตำแหน่งเป็นจดโฟกัสจุดหนึ่งของวงรี" [**1**] ดังภาพที่

ภาพที่ 2 วงโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์ [10]

โลกโคจรรอบดวงอาทิตย์ในรอบปี สามารถสังเกตได้ว่า ดวงอาทิตย์ปรากฏเคลื่อนที่รอบตาม แนวทางบนทรงกลมท้องฟ้า โดยทำมุมกับระนาบเส้นศูนย์สูตรประมาณ 23.5 องศา เรียกว่า อีคลิปติก (ecliptic) ดังนั้น ระนาบเส้นศูนย์สูตรจะตัดกับระนาบอีคลิปติกที่ 2 ตำแหน่ง คือ ตำแหน่งเวอร์นัลอิค วินอกส์ ตรงกับวันที่ 21 มีนาคม ใช้สัญลักษณ์ γ ซึ่งเป็นตำแหน่งที่ดวงอาทิตย์บนอีคลิปตกกำลัง เคลื่อนที่ผ่านเส้นศูนย์สูตรจากใต้ขึ้นไปทางเหนือ และอีกตำแหน่ง คือ ตำแหน่งออตัมอิควินอกส์ (autumnal equinox) ตรงกับวันที่ 23 กันยายน สัญลักษณ์ Ω นอกจากจุดตัดแล้วยังมีตำแหน่งที่ ระนาบอยู่ห่างกันมากที่สุด 2 ตำแหน่ง คือ ซัมเมอร์ซอลสทิซ (summer solstice) ตรงกับวันที่ 22 มิถุนายน เป็นตำแหน่งที่ดวงอาทิตย์อยู่เหนือสุดบนอีคลิปติก และวินเทอร์ซอลสทิซ (winter Solstice) ตรงกับวันที่ 22 ธันวาคม เป็นตำแหน่งที่ดวงอาทิตย์อยู่ใต้สุดบนอีคลิปติก [3] ดังภาพที่ 3

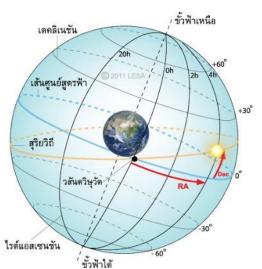

ภาพที่ 3 การตัดกันของระนาบเส้นศูนย์สูตรและระนาบอีคลิปติก [11]

2.2.2 ระบบเส้นศูนย์สูตรท้องฟ้า

ระบบเส้นศูนย์สูตรท้องฟ้าสามารถบอกตำแหน่งของดวงอาทิตย์ โดยค่าที่ใช้บอกตำแหน่งตาม ระบบเส้นศูนย์สูตรท้องฟ้า คือ ไรท์แอสเซนชัน(right ascention "α") และ เดคลิเนชัน(declination "δ") ดังภาพที่ 4 ไรแอสเซนชันและเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์

- 1. ไรท์แอสเซนชั้น คือ ระยะทางเชิงมุมที่วัดจากเวอร์นัลอีควินอกส์ ไปทางตะวันออกตามเส้น ศูนย์ท้องฟ้า มีค่าตั้งแต่ 0 360 เมื่อหน่วยเป็น องศา ลิปดา ฟิลิปดา หรือ มีค่าตั้งแต่ 0 24 เมื่อมี หน่วยเป็น ชั่วโมง
- 2. เดคลิเนชัน คือ ระยะทางเชิงมุมที่วัดจากเส้นศูนย์สูตรท้องฟ้าขึ้นไปทางเหนือหรือลงไปทาง ใต้ ตามไรแอสเซนชันที่ผ่านตำแหน่งที่ต้องการจะบอกจนถึงตำแหน่งนั้น โดยมีเครื่องหมาย + หรือ แทนความหมายว่าอยู่ทางเหนือหรือใต้เส้นศูนย์สูตรท้องฟ้าตามลำดับ [3] มีค่า -23.5 $< \delta <$ 23.5 มีค่าคงที่ในแต่ละวันและมีค่าเปลี่ยนแปลงไปตามวันในรอบปี

ภาพที่ 4 ไรแอสเซนชันและเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ [12]

ในการพิจารณาสมการเดคลิเนชั้นของดวงอาทิตย์ จะวิเคราะห์เวกเตอร์ในระบบพิกัดคาร์ที่ เชียน(Cartesian Coordinate System) โดยระนาบ x-y เป็นระนาบในการโคจรของโลกรอบดวง อาทิตย์ ส่วนระนาบ z เป็นระนาบที่ตั้งฉากกับระนาบ x-y ดังภาพที่ 2

เมื่อ $\overline{\mathbf{A}}$ คือ เวกเตอร์หนึ่งหน่วยตามแนวหมุนของแกนโลก มีทิศจากขั้วโลกใต้ไปขั้วโลกเหนือ

 \overrightarrow{R} คือ เวกเตอร์หนึ่งหน่วยตามระนาบการโคจรของโลกรอบดวงอาทิตย์

 θ คือ มุมระหว่าง \overrightarrow{A} และ \overrightarrow{R}

φ คือ มุมที่กวาดไปในแนวระนาบ x-y เมื่อโลกเคลื่อนรอบดวงอาทิตย์

โดยต้องใช้เวลา 365.2422 ในการเคลื่อนที่ของโลกรอบวงโคจรเป็น $\phi = 360\,$ องศา หาก กำหนดให้ dn = 1 ในวันที่ 22 ธันวาคม ดังนั้น

$$\varphi = (dn-1)(360/365.2422)$$

เมื่อเขียน $ec{\mathtt{R}}$ ในเทอม $ec{x}$ และ $ec{y}$ จะได้

$$\vec{R}$$
 = - (cos ϕ) \vec{x} +(sin ϕ) \vec{y}

และเขียน $ec{A}$ ในเทอม $ec{z}$ และ $ec{x}$ วัดจากตำแหน่งของโลกในวันที่ 21 มิถุนายน

$$\vec{A} = \cos(23.5)\vec{z} + \sin(23.5)\vec{x}$$

จะได้

$$\cos \theta = -\vec{A} \vec{R} = \cos \phi \sin(23.5)$$

เมื่อ $\delta = 90^{\circ}$ - θ จะได้

$$\sin \delta = -\cos[(dn-1)(360/365.2422)] \sin(23.5)$$

หากให้ n = 1 มกราคม จะได้

$$\sin \delta = \cos[(n-173)(360/365.2422)] \sin(23.5)$$

$$\delta = \sin^{-1}[\cos[(n-173)(360/365.2422)] \sin(23.5)]$$
 [13], [14] (1)

จะได้กราฟความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับจำนวนวันในรอบปีดังนี้

กราฟที่ 1 ความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับวันที่ในรอบปี

2.3 บรรยากาศโลก

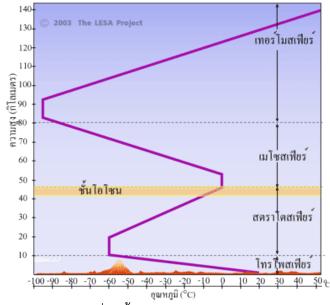
บรรยากาศ หมายถึง อากาศที่ปกคลุมและห่อหุ้มพื้นผิวโลกทั้งหมด และอากาศ หมายถึง อากาศที่ปก คลุมบริเวณพื้นที่เล็กกว่า

2.3.1 บรรยากาศ ประกอบด้วย

- 2.3.1.1 .แก๊สที่มีส่วนผสมคงที่ ประกอบด้วย ในโตรเจน 78% ออกซิเจน 21% และแก๊สเฉื่อย 1%
- 2.3.1.2 แก๊สที่มีส่วนผสมไม่คงที่ ได้แก่ ไอน้ำ คาร์บอนไดออกไซด์ และโอโซน ซึ่งปริมาณของ แก๊สจะเปลี่ยนไปตามสถานที่และเวลา รวมทั้งขึ้นอยู่กับตัวแปรทางธรรมชาติ และการกระทำของ มนุษย์
- 2.3.1.3 สิ่งเจือปน ได้แก่ อนุภาคของผงฝุ่น ควัน อนุภาคของผงเกลือ เถ้าถ่านจากภูเขาไฟ ระเบิด ซึ่งเป็นแกนกลางในการกลั่นตัว เป็น หมอก หมอกแดด ละน้ำฟ้าอื่นๆ

2.3.2 ชั้นบรรยากาศของโลก

บรรยากาศของโลกแบ่งตามการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิตามแนวดิ่ง มี 5 ชั้น ดังนี้

ภาพที่ 5 ชั้นบรรยากาศของโลก [15]

- 2.3.2.1 โทรโพรสเฟียร์ (Troposphere) อุณหภูมิจะลดลงตามความสูง บรรยากาศชั้นนี้มีการ หมุนเวียนผสมคลุกเคล้ากันมาก มีกระแสอากาศเคลื่อนในทางแนวระดับและแนวดิ่ง ทำให้เกิดสภาพ ลมฟ้าอากาศต่างๆ เช่น เมฆ หมอก ฝน ลม พายุ
- 2.3.2.2 สตราโตสเฟียร์ (Stratosphere) อุณหภูมิจะเพิ่มขึ้นตามความสูง เป็นเขตที่มีกระแส ลมพัดไปในทางเดียวกัน ไม่มีกระแสอากาศไหลในแนวดิ่ง ดังนั้นเขตนี้จึงไม่มีพายุ ไม่มีเมฆ แต่มีลมพัด แรง เป็นเขตของบรรยากาศที่มีแก๊สโอโซน สะสมหนาแน่น ทำหน้าที่กรองรังสีอัลตราไวโอเล็ต จาก ดวงอาทิตย์ไว้ส่วนใหญ่ ผลจากการดูดซับรังสีของโอโซนในชั้นนี้จึงทำให้อุณหภูมิของชั้นบรรยากาศ เพิ่มขึ้น
- 2.3.2.3 เมโสสเฟียร์ (Mesosphere) อุณหภูมิจะลดลงอย่างรวดเร็วตามความสูง บรรยากาศ ชั้นนี้มีผลต่อทางอุตุนิยมวิทยาน้อย
- 2.3.2.4 เทอร์โมสเฟียร์ (Thermosphere) อุณหภูมิจะเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วตามความสูง มี ความแตกต่างทางคุณสมบัติเคมี ประกอบด้วย แก๊สไนโตรเจน ออกซิเจน ฮีเลียม [**16**]

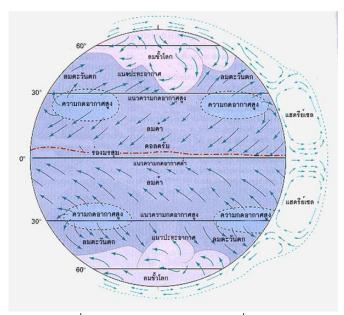
นอกจากนี้ยังมี ไอโอโนสเฟียร์ (Ionosphere) เป็นชั้นที่บางมาก เป็นชั้นบรรยากาศที่เป็นสื่อ ไฟฟ้า และเป็นชั้นบรรยากาศที่อยู่ในระดับต่ำขอชั้นเทอร์โมสเฟียร์และชั้นเอ็กโซสฟียร์ (Exsospere) เป็นบรรยากาศที่อยู่เหนือชั้นเทอร์โมสเฟียร์ ขึ้นไปบนสุดขอบบรรยากาศซึ่งมีขอบเขตไม่แน่นอน ไม่มี ผลทางอุตุนิยมวิทยา [16], [17]

2.4 การถ่ายเทและการหมุนเวียนพลังงานในโลก

เมื่อรังสีจากดวงอาทิตย์ตกกระทบบนพื้นโลกจะถูกดูดกลืนพลังงานและสะท้อนกลับโดยชั้นบรรยากาศ ของโลก รวมทั้งโลกเคลื่อนที่รอบดวงอาทิตย์โดยเอียงแกนโลกทำมุมกับระนาบวงโคจร 23.45 องศา ในรอบปี ทำให้บริเวณพื้นโลกได้รับพลังงานไม่เท่ากัน เนื่องจากมุมตกกระทบของแสงจากดวงอาทิตย์ โดยบริเวณพื้นโลก ที่แสงดวงอาทิตย์ตกกระทบตั้งฉาก เช่น บริเวณเส้นศูนย์สูตร จะได้รับพลังงานมากกว่าบริเวณพื้นที่ที่ลำแสง เฉียงตกกระทบ เช่น บริเวณละติจูดสูงกว่าหรือต่ำกว่าเส้นศูนย์สูตร เพราะลำแสงเฉียงจะมีระยะทางมากกว่า ลำแสงตั้งฉาก ทำให้เกิดการผ่านชั้นบรรยากาศมากกว่าลำแสงตั้งฉาก จึงส่งผลให้ปริมาณความร้อนที่โลกได้รับ ตามละติจูดต่างๆมีลักษณะแตกต่างกันออกไป ซึ่งบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้อยู่ที่เขตร้อนเหนือ อยู่ ระหว่างละติจูด 10 – 25 องศาเหนือ

- 2.4.1 การหมุนเวียนของบรรยากาศ
- 2.4.1.1 บรรยากาศ ประกอบด้วยแก๊สชนิดต่างๆและสิ่งเจือปน จึงพิจารณาเป็นก้อนอากาศ หนึ่ง ซึ่งจากการที่โลกหมุนรอยตัว จึงทำให้เกิดแรง จำแนกได้ 2 ประเภท คือ
 - 1. แรงที่กระทะกับอากาศจริง (real force) คือ แรงที่มีอยู่และกระทำกับอากาศจริง ประกอบด้วย
 - 1.1 แรงโน้มถ่วง (Gravitational Force)
 เป็นแรงดึงดูดระหว่างมวลของก้อนอากาศและ
 - 1.2 แรงเนื่องจากความต่างของความดันอากาศ (Pressure Gradient Force)
 แรงนี้เกิดจากความแตกต่างของความดัน ทำให้อากาศเคลื่อนที่จากบริเวณที่มี
 ความดันสูงไปยังบริเวณที่มีความดันต่ำกว่า ซึ่งแรงนี้จะแปรผันโดยตรงกับความดัน
 ที่เปลี่ยนแปลงตามระยะทาง
 - 2. แรงปรากฏ คือ แรงที่ปรากฏขึ้นเนื่องจากการหมุนของโลก ประกอบด้วย
 - 2.1 แรงโคริโอลิส (Coriolis Force)

แรงโคริโอลิสเป็นแรงปรากฏที่เกิดจากการเคลื่อนที่ในกรอบที่หมุนส่งผลให้ การเคลื่อนที่มีการเบี่ยงเบนไปจากเดิม ในซีกโลกเหนือจะเบี่ยงเบนไปทางขวา ส่วน ซีกโลกใต้จะเบี่ยงเบนไปทางซ้าย 2.4.1.2 การหมุนเวียนของบรรยากาศโดยทั่วไปนั้น เกิดจากพลังงานจากดวงอาทิตย์ที่ตก กระทบโลกที่ตำแหน่งและมุมตกกระทบต่างๆ สามารถอธิบายการหมุนเวียนบรรยากาศตามอุดมคติได้ ดังนี้

ภาพที่ 6 การหมุนเวียนอากาศโดยทั่วไป [18]

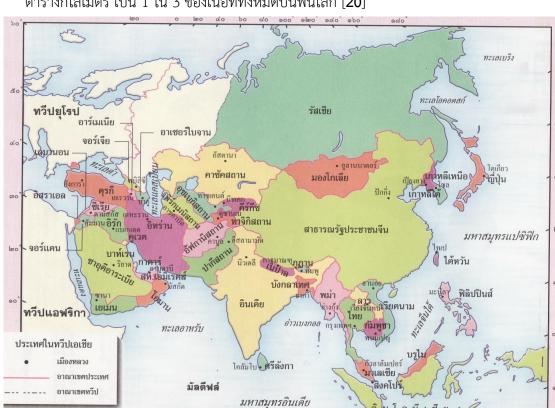
เมื่ออากาศบริเวณศูนย์สูตรได้รับความร้อน อากาศจะขยายตัวลอยสูงขึ้นถึงร่อยต่อ ระหว่าง บรรยากาศชั้นโทรโพสเฟียร์กับสตราโตสเฟียร์ แล้วเคลื่อนตัวไปขั้วโลกทั้งสอง เมื่อถึงละติจูด 30 องศา เหนือ – ใต้ อากาศจะแบ่งออกเป็นสี่ส่วน โดยส่วนที่หนึ่งจะจมลงมายังผิวพื้นแล้วไหลกลับมายังศูนย์ สูตร ส่วนที่สอง สาม และสี่จะไหลไปยังขั้วโลก โดยส่วนที่สองจะจมอยู่ในระดับเดียวกับส่วนที่ไหลไป ยังศูนย์สูตร และส่วนที่สามและสี่จะอยู่สูงขึ้นมาอีกระดับ ซึ่งเมื่อถูกแรงโคริโอลิส ส่วนที่หนึ่งจะ เบี่ยงเบนกลายเป็นลมค้า (Trade wind) ทั้งสองซีกโลก โดยซีกโลกเหนือเป็น Northeast trades และซีกโลกใต้เป็น Southeast trades และส่วนที่สองจะเบี่ยงเบนกลายเป็นลมประจำฝ่ายตะวันตก (Prevailing westerlies) ที่ละติจูด 30 – 60 องศาเหนือ – ใต้

ต่อมาเมื่อส่วนที่สองเบี่ยงเบนกลายเป็นลมประจำฝ่ายตะวันตก (Prevailing westerlies) ซึ่ง จะเคลื่อนตัว พบกับลมผ่ายตะวันออกขั้วโลก (Polar easterlies) เกิดแนวปะทะอากาศขั้วโลก (Polar front) ที่ละติจูด 60 องศาเหนือ – ใต้ โดยลมผ่ายตะวันออกขั้วโลก มีทิศทางตรงกันข้าม เป็นอากาศ ที่เกิดจากอากาศส่วนที่สามและสี่ไหลมาที่ขั้วโลกและจมตัว เกิดเป็นความกดอากาศสูงขึ้นที่ขั้วโลก เรียกว่า บริเวณความกดอากาศสูงกึ่งถาวร (Semi permanent high) และอากาศที่จมนี้จะไหล กลับมายังเส้นศูนย์สูตรจึงถูกเบี่ยงเบนโดยแงโคริโอลิสกลายเป็นลมฝ่ายตะวันออก [16], [19]

2.5 มรสุมทวีปเอเชีย

2.5.1 ที่ตั้งและขนาดของทวีปเอเชีย

ทวีปเอเชียตั้งอยู่ระหว่างละติจูด 10 องศาใต้ ถึง 80 องศาเหนือ (นับรวมหมู่เกาะต่างๆ) และ

ลองจิจูด 30 องศาตะวันออก ถึง 170 องศาตะวันตก มีขนาดใหญ่ที่สุดในโลก มีเนื้อที่ 44,391,162 ตารางกิโลเมตร เป็น 1 ใน 3 ของเนื้อที่ทั้งหมดบนพื้นโลก [**20**]

ภาพที่ 7 ประเทศในทวีปเอเชีย [21]

2.5.2 การเกิดลมมรสุมในทวีปเอเชีย

ในช่วงฤดูร้อน บริเวณพื้นทวีป โดยเฉพาะบริเวณเทือกเขาหิมาลัยและที่ราบสูงทิเบตจะมี อุณหภูมิสูงขึ้น ทำให้อากาศที่ปกคลุมยกตัวสูงขึ้นก่อให้เกิดเป็นระบบความกดอากาศต่ำบริเวณผิวพื้น ขณะเดียวกันอากาศที่ยกตัวขึ้นสูงจะทำให้อากาศชั้นบนมีความกดอากาศสูงและพัดออกจาก ศูนย์กลาง เรียกว่า Subtropical ridge ซึ่งจะพัดปกคลุมตอนใต้ของที่ราบสูงทิเบต ลมซึ่งเกิดจากพื้น น้ำที่เย็นกว่า และมีความกดอากาศสูงกว่าจะเคลื่อนที่เข้ามาที่พื้นดิน โดยทิศทางลมนั้นเกิดจาก Southeast trades มีกำลังแรงขึ้นจนสามารถเคลื่อนตัวขึ้นเหนือเส้นศูนย์สูตร เมื่อถูกแรงโคริโอลิ สที่มีค่ามากขึ้นจะทำให้ทิศทางลมเปลี่ยนไป โดย Southeast trades จะเฉไปทางทิศตะวันออก กลายเป็นลมฝ่ายตะวันตก จึงเป็นลมมรสุมตะวันตะเฉียงใต้

ต่อมาเมื่อเข้าสู่ฤดูหนาว บริเวณพื้นทวีป โดยเฉพาะบริเวณเทือกเขาหิมาลัย ที่ราบสูงทิเบต และแถบไซบีเรียน จะเย็นตัวลงเกิดเป็นระบบความกดอากาศสูง ประกอบกับบริเวณพื้นน้ำอุ่นกว่า และมีความกดอากาศต่ำกว่าพื้นดิน ดังนั้น ลมจะพัดออกจากบริเวณความกดอากาศสูงในระดับต่ำ มาปกคลุมทวีปเอเชีย โดยทิศทางลมเกิดจาก Northeast trades จึงเกิดเป็นลมมรสุม ตะวันออกเฉียงเหนือ

เมื่อลมมรสุมทั้งสองปะทะกันจะทำให้เกิดร่องมรสุมหรือร่องความกดอากาศ อากาศจะยกตัว ขึ้นสูง ทำให้เกิดฝนตกบริเวณกว้าง ปกติร่องความกดอากาศ มีความยาวหลายร้อนกิโลเมตรทอดยาว ในทิศตะวันตกไปตะวันออก และมีความกว้างมากกว่าร้อยกิโลเมตรในแนวเหนือและใต้ ยิ่งร่องมรสุม แคบ ความรุนแรงก็จะยิ่งมีความรุนแรงมาก ส่งผลให้เกิดฝนตกหนักมากเป็นเวลาติดต่อ ร่องความกด อากาศ ถ้าพาดผ่านตำแหน่งเดิมหลายวัน อาจส่งผลให้บริเวณดังกล่าวและโดยรอบเกิดน้ำท่วมได้ ฝน ร่องความกดอากาศ จะตกติดต่อกันไปเรื่อยๆหลายวันติดต่อกัน แต่ส่วนใหญ่จะตกตอนกลางคืน เพราะในตอนกลางวันอากาศมีการพาความร้อน ลมที่จะต้องพัดปะทะกัน จึงลอยตัวขึ้นเบื้องบนก่อนที่ จะปะทะกัน เป็นเหตุให้ร่องความกดอากาศ ไม่ชัดเจนในตอนกลางวัน และร่องความกดอากาศ ยังมี การเลื่อนขึ้น เลือนลงในแนวเหนือใต้ ตามวิถีโคจรของดวงอาทิตย์ โดยจะล้าหลังหรือช้ากว่าแนวโคจร ของดวงอาทิตย์ประมาณ 1 เดือนหรือกว่าเล็กน้อย [8], [22], [16], [19]

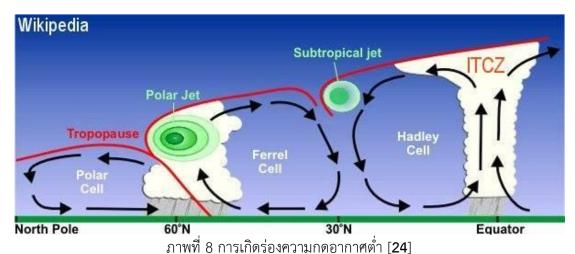
2.5.3 ตำแหน่งการเกิดร่องมรสุม หรือร่องความกดอากาศ

ร่องมรสุม เรียกว่า Monsoon Trough หรือ ร่องความกดอากาศ(Intertropical Convergence Zone) เรียกโดยย่อว่า ITCZ [23] ทางอุตุนิยมวิทยาให้ความหมาย "Trough" ว่า หุบเขา (Valley) คำว่า Trough of Low Pressure Area แปลว่า พื้นที่ของร่องความกดอากาศต่ำ หมายความว่า หุบเขาแห่งบริเวณความกดอากาศต่ำ

โดยในช่วงเดือนมีนาคมถึงมิถุนายน หรือเมื่อดวงอาทิตย์บนอีคลิปติกเคลื่อนผ่านเวอร์นัลอิควิ นอกส์ถึงตำแหน่งซัมเมอร์ซอลสทิซ จะเกิด Heat Trough (หุบเขาของอากาศร้อน) ใกล้กับประเทศ ปากีสถาน ลมจึงพัดพาความชื้นเข้ามา เกิดฝนตกหนักบริเวณนี้ไปจนถึงชายฝั่งด้านตะวันตกของ อินเดียตอนใต้ ร่องความกดอากาศ ที่เกิดในน่านน้ำของอ่าวเบงกอลจะเคลื่อนไปทางเหนือหรือทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ

ต่อมาในช่วงเดือนกรกฎาคมถึงสิงหาคม หรือเมื่อดวงอาทิตย์บนอีคลิปติกเคลื่อนจากซัมเมอร์ ซอลสทิช จนเกือบถึงตำแหน่งออตัมควินอกส์ ร่องความกดอากาศจะเคลื่อนที่สูงขึ้นไปในละติจูดสูงได้ ไกลสุด ซึ่งจะอยู่บริเวณต้านตะวันตกของมหาสมุทรแปซิฟิก ทะเลฟิลิปปินส์ และทะเลจีนใต้

สุดท้ายในช่วงเดือนกันยายนถึงพฤศจิกายน หรือเมื่อดวงอาทิตย์บนอีคลิปติกเคลื่อนจากบริเวณ ที่เกือบถึงตำแหน่งออตัมควินอกส์ จนเกือบถึงตำแหน่งวินเทอร์ซอลสทิซ ร่องความกดอากาศจะ เคลื่อนตัวลงมาทางใต้ของสาธารณะรัฐประชาชนจีนในเดือนกันยายน แล้วเคลื่อนตัวลงมาทางใต้ ปก คลุมบริเวณพื้นน้ำซึ่งอุ่นกว่า เนื่องจากในกลางเดือนตุลาคมเป็นเวลาเริ่มสู่ฤดูหนาว แล้วกลายเป็น ความกดอากาศต่ำธรรมดา จึงสิ้นสุดการเกิดร่องความกดอากาศ [4]

_

1.1.2 การวิเคราะห์ร่องความกดอากาศ โดยใช้แผนที่อากาศผิวพื้น

1.1.2.1 ความหมายของแผนที่อากาศผิวพื้น

แผนที่อากาศผิวพื้น เป็นแผนที่แสดงระบบความกดอากาศ ซึ่งเกิดการหมุนเวียนของอากาศ บนพื้นโลก ได้มาจากผลการตรวจอากาศผิวพื้นโดยใช้สถานีตรวจอากาศซึ่งทุกสถานีเป็นสมาชิกของ องค์การอุตุนิยมวิทยา จะยึดเวลาที่เมืองกรีนิช เป็นเกณฑ์ในการตรวจอากาศผิวพื้น ซึ่งการตรวจ อากาศผิวพื้นสำหรับการพยากรณ์อากาศ 1 วัน จะทำการตรวจ 4 ครั้ง คือ เวลา 00UTC 06UTC 12UTC และ 18UTC

โดยจะทำการตรวจสารประกอบอุตุนิยมวิทยา ได้แก่ ลักษณะอากาศปัจจุบันและที่ผ่านมา, ทิศทางและความเร็วลม, อุณหภูมิของอากาศ, ความกดอากาศ, ความชื้น, จำนวน ชนิด และความสูง ของฐานเมฆ และทัศนะวิสัย แล้วส่งข้อมูลในรูปกลุ่มรหัสตัวเลข เข้าสู่ศูนย์รวมที่ได้รับข้อมูลเกี่ยวกับ อากาศจากนั้นทางหน่วยงานจะใช้ระบบปฏิบัติการในการแปลงข้อมูลดังกล่าวออกมาเป็นสัญลักษณ์ พล๊อตข้อมูลลงบนแผนที่ ซึ่งเป็นแผนที่ที่แสดงพื้นที่บนโลก และตำแหน่งที่พล๊อตจะเป็นตำแหน่งของ สถานีตรวจอากาศนั้นๆ

นอกจากนี้แผนที่อากาศผิวพื้นยังมีเส้นละติจูดในแนวนอน เรียกว่า ละติจูดหลัก และลองจิจูด ในแนวตั้ง เรียกว่า ลองจิจูดหลัก แต่ละเส้นห่างกันประมาณ 5 – 10 องศา เนื่องจากแผนที่อากาศผิว พื้น เป็นผิวโค้งของโลกจริง เมื่อคลื่ออกมาเป็นแนวราบจะถูก stretch ให้ยืดออกจึงทำให้แต่ละ ระยะห่างระหว่างเส้นละติจูดนี้จะมีความกว้างหรือแคบไม่เท่ากัน [4] ,[22]

1.1.2.2 การวิเคราะห์แผนที่อากาศผิวพื้น

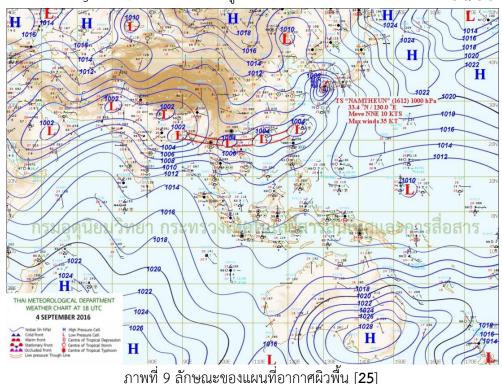
การวิเคราะห์แผนที่อากาศผิวพื้น นักอุตุนิยมวิทยาจะทำการลากเส้นความกดอากาศเท่าซึ่ง เป็นเส้นที่ลากผ่านบริเวณที่มีความกดอากาศเท่ากัน โดยค่าความกดอากาศดังกล่าว เป็นค่าความกด อากาศ ณ ระดับน้ำทะเลบนสถานีที่ตรวจสอบ (Station Model) มีลักษณะดังเส้นสีน้ำเงินดัง เมื่อ วิเคราะห์เสร็จแล้วจะทราบระบบอากาศต่างๆ ตัวอย่างเช่น

บริเวณความกดอากาศต่ำ แสดงถึง ลักษณะความกดอากาศโดยรอบจุดศูนย์กลางความกด

อากาศต่ำ จะมีความกดอากาศสูงกว่า และที่จุดศูนย์กลางเขียนสัญลักษณ์ "H"

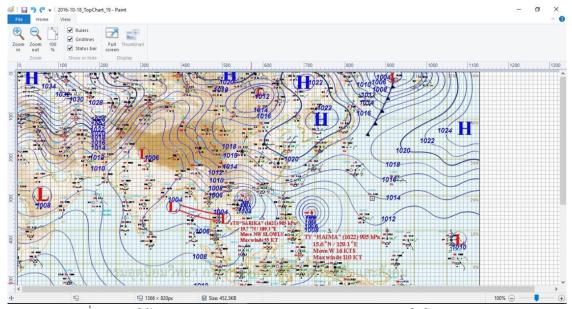
บริเวณความกดอากาศสูง แสดงถึง ลักษณะความกดอากาศโดยรอบจุดศูนย์กลางความกด อากาศสูง จะมีความกดอากาศต่ำกว่า และที่จุดศูนย์กลางเขียนสัญลักษณ์ "L"

ร่องความกดอากาศต่ำ (Trough) คือ บริเวณที่มีความกดอากาศเป็นแนวหรือร่องเดียวกัน ซึ่ง เรียกว่า Trough line มีลักษณะเป็นเส้นคู่เชื่อมระหว่างบริเวณความกดอากาศต่ำ [8], [4]

1.1.3 โปรแกรม paint

โปรแกรม paint เป็นโปรแกรมที่ทำงานสร้างภาพที่มีให้มาพร้อมกับ window [**26**] นอกจากวาดภาพ ตกแต่งภาพ แก้ไขภาพแล้ว ยังสามารถหาตำแหน่งบนรูปภาพได้อย่างละเอียดในหน่วย pixel ซึ่งสามารถขยาย เพื่อหาตำแหน่งได้ถึง 800 เปอร์เซนต์ โดยการใช้งานฟังชัน Rulers ,Gridlines และ Status bar ดังภาพที่ 10

ภาพที่ 10 การใช้งานฟังชัน Rulers ,Gridlines และ Statusbar ในโปรแกรม paint

บทที่ 3 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.1 วัสดุและอุปกรณ์

- 3.1.1 โปรแกรม paint
- 3.1.2 อุปกรณ์การเขียน
- 3.1.3 ภาพแผนที่อากาศผิวพื้น
- 3.1.4 กระดาษ A4
- 3.1.5 สมุดบันทึก

3.2 วิธีการวิจัย

- 3.2.1 วิเคราะห์และรวบรวมตำแหน่งของร่องความกดอากาศบนพื้นโลกบริเวณเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จากแผนที่อากาศผิวพื้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 – 2559
 - 3.2.1.1 ดาวน์โหลดภาพแผนที่อากาศผิวพื้นตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550 2559 ในเวลาที่ปรากฏร่อง ความกดอากาศ โดยในหนึ่งวันอาจมีร่องความกดอากาศปรากฏ 1 4 ครั้งตาม เวลาการอัพโหลด ภาพในแต่ละวันของกรมอุตุนิยมวิทยา ซึ่งจะอัพโหลดแผนที่อากาศผิวพื้นของเวลา 00UTC 06UTC 12UTC และ 18UTC ในเวลา 01:00 07:00 13:00 และ 19:00 น. ตามลำดับ

การดาวน์โหลดภาพแผนที่อากาศผิวพื้น สามารถดาวน์โหลดได้จาก เว็บกรมอุตุนิยมวิทยาที่ URL: http://www.tmd.go.th/weather_map.php และเว็บสถาบันสารสนเทศทรัพยากรน้ำและการเกษตร(องค์กรมหาชน) ที่ URL:

- http://www.thaiwater.net/TyphoonTracking/prewc1.php?&lang=
 3.2.1.2 วิเคราะห์ตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศในแต่ละภาพ โดยเฉลี่ยระหว่าง
- ละติจูดสูงสุดและละติจูดต่ำสุดของร่องความกดอากาศ และใช้โปรแกรม paint ซึ่งค่าที่ได้จะอยู่ใน หน่วย Pixel
- 3.2.1.3 เฉลี่ยค่าละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศในแต่ละวัน เนื่องจากในหนึ่งวันอาจมีภาพ ร่องความกดอากาศปรากฏมากกว่าหนึ่งภาพ จึงได้ตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศของ วันในหน่วย pixel
- 3.2.1.4 จากนั้นเทียบบัญญัติไตรยางศ์ระหว่างละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศในหน่วย pixel และ องศา จึงสามารถคำนวณตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศในหน่วยองศาได้

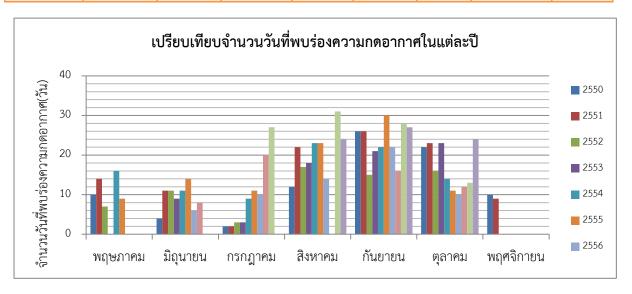
- 3.2.2 วิเคราะห์เดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ โดยพิสูจน์สมการและ plot กราฟระหว่างเดคลิเนชันของ ดวงอาทิตย์กับวันที่ของปี
- 3.2.3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างค่าเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับตำแหน่งของร่องความกดอากาศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559 โดยใช้สมการพหุนาม และ ± เทอมของผลต่างสูงสุดระหว่างตำแหน่งของร่อง ความกดอากาศที่ได้จากสมการพหุนามและค่าจริง จะได้สมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างค่าเดคลิเนชันของ ดวงอาทิตย์กับตำแหน่งของร่องความกดอากาศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559

บทที่ 4 ผลการวิจัย และอภิปรายผล

4.1 จำนวนวันที่พบร่องความกดอากาศ

ตารางที่ 1 จำนวนวันที่พบร่องความกดอากาศในแต่ล่ะปี

ปี (พ.ศ.)	เดือน						รวม(วัน)		
U (W.M.)	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน	1 111(111)	
2550	10	4	2	12	26	22	10	86	
2551	14	11	2	22	26	23	9	107	
2552	7	11	3	17	15	16	0	69	
2553	0	9	3	18	21	23	0	74	
2554	16	11	9	23	22	14	0	95	
2555	9	14	11	23	30	11	0	98	
2556	0	6	10	14	22	10	0	62	
2557	0	8	20	0	16	12	0	56	
2558	0	0	27	31	28	13	0	99	
2559	0	0	0	24	27	24	0	75	
รวมทั้งหมด	56	74	87	184	233	168	19	821	
เฉลี่ยต่อปี	5.6	7.4	8.7	18.4	23.3	16.8	1.9	82.1	

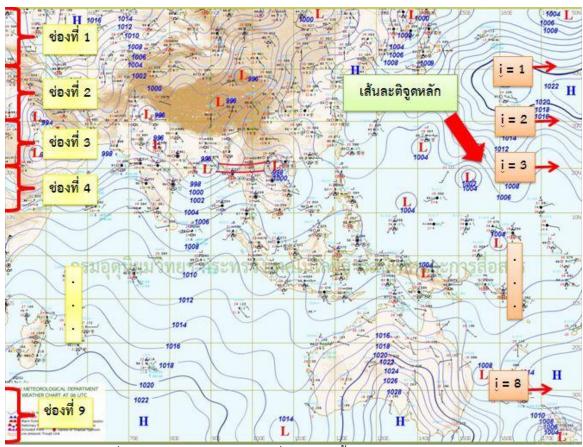

ภาพที่ 11 แผนภูมิเปรียบเทียบจำนวนวันที่พบร่องความกดอากาศในแต่ละปี

จากตารางที่ 1 และภาพที่ 11 จะสังเกตได้ว่า ร่องความกดอากาศที่ปรากฏขึ้นในแต่ละปีนั้น ในช่วงเดือน มิถุนายนจะเริ่มปรากฏร่องความกดอากาศ (ค่าเฉลี่ยต่อปีจำนวน 7.4 วัน) ส่วนเดือนพฤษภาคมจะปรากฏใน บางปี (ค่าเฉลี่ยต่อปีจำนวน 5.6 วัน) จากนั้นจะปรากฏร่องความกดอากาศเพิ่มขึ้นเล็กน้อยในเดือนกรกฎาคม (ค่าเฉลี่ยต่อปีจำนวน 8.7 วัน) และเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในเดือนสิงหาคม(แต่บางปีอาจไม่มีเลยในช่วงนี้ดังปี พ.ศ. 2557 ที่ไม่มีร่องความกดอากาศปรากฏขึ้นเลย) (ค่าเฉลี่ยต่อปีจำนวน 18.4 วัน) แล้วเพิ่มขึ้นสูงสุดในช่วง เดือนกันยายน (ค่าเฉลี่ยต่อปีจำนวน 23.3 วัน) หรือปรากฏร่องความกดอากาศเกือบทั้งเดือน และจำนวนร่อง ความกดอากาศที่ปรากฏจะลดจำนวนลงในเดือนตุลาคม (ค่าเฉลี่ยต่อปีจำนวน 16.8 วัน) และหมดไปในปลาย เดือนตุลาคมหรือต้นเดือนพฤศจิกายนในบางปี(ค่าเฉลี่ยต่อปีจำนวน 1.9 วัน)

4.2 การหาความสัมพันธ์ระหว่างละติจูดกับความละเอียดของภาพบนภาพถ่ายแผนที่อากาศผิวพื้น

ความละเอียดของภาพแผนที่อากาศผิวพื้นมีทั้งหมด 52 รูปแบบ ซึ่งในแต่ละความละเอียดจะมีค่า ความแตกต่างของระยะห่างระหว่างเส้นละติจุดหลังไม่เท่ากัน ตัวอย่างเช่น ความละเอียดภาพ 1398 X 1015 มีระยะห่างระหว่างเส้นละติจูดหลังดังตารางที่ 2 ตารางหาความกว้างของละติจูดในหน่วย pixel ตารางที่ 2

ภาพที่ 12 การหาตำแหน่งบนแผนที่อากาศผิวพื้น โดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์

a -	ຍ	9	ை ப	
MOCO 100 O	ตารางหาความกว้	0 1010 10 11 MC		
(9) 13 1317/1 /	(8) (12) (3) (14) (16) (17) (17)	17,010,74,501	1191111111111111	rnixei
riio inti Z	VI 10 1 N VI 11 10 10 11 10	IN UU NBIEFI	01100110000	DINC
		9	11	

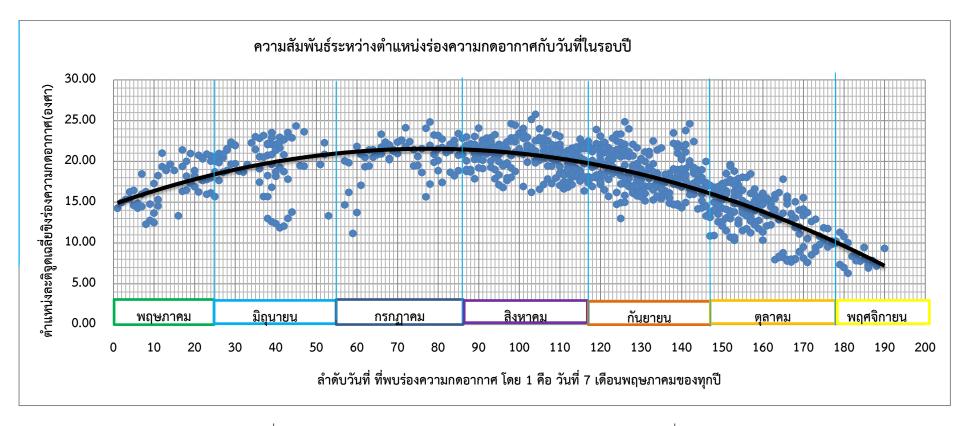
เส้นละติจูดหลักที่	ละติจูด	ความกว้างระหว่าง	ช่อง	ระหว่าง	ความกว้างของ
0 - i	(องศา)	เส้นละติจุดหลัก (px)	ที่	ละติจูดที่	ช่อง (px)
0	50N	0.0	0	50N - 50N	0.0
1	40N	142.5	1	50N - 40N	142.5
2	30N	264.5	2	40N - 30N	122.0
3	20N	374.5	3	30N - 20N	110.0
4	10N	478.5	4	20N - 10N	104.0
5	ON	578.5	5	10N - 0N	100.0
6	10S	679.5	6	0N - 10S	101.0
7	205	782.5	7	10S - 20S	103.0
8	305	893.5	8	205 - 305	111.0
9	40S	1015.0	9	30S - 40S	121.5
				ເฉลี่ย	112.8
				1 ละติจูด	11.3
				Error	13.8

ซึ่งสามารถหาตำแหน่งละติจูดได้จากการเทียบบัญญัติไตรยางศ์ ดังเช่น เมื่อหาตำแหน่งละติจูดเฉลี่ย ของร่องความกดอากาศได้ 371.3 pixel จะสามารถหา ค่าละติจูดในหน่วยองศาได้ดังนี้

Latitude(องศา) =
$$30 - \frac{371.3 - 264.5}{374.5 - 264.5} \times 10 = 20.27$$
 องศา

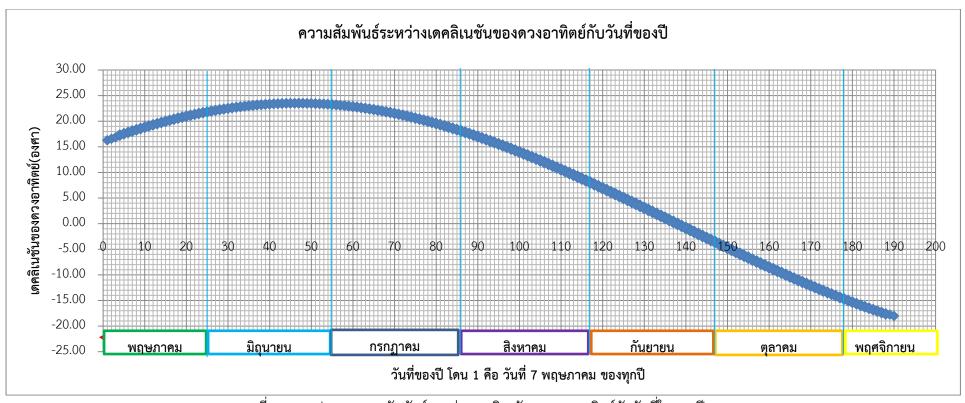
(โดยความละเอียดภาพอื่นๆสามารถศึกษาได้ใน CD ที่แนบในเล่ม ไฟล์ชื่อ รูปแบบความละเอียดของ ภาพในการคำนวณหาตำแหน่งของร่องความกดอากาศ)

4.3 ตำแหน่งร่องความกดอากาศ และเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559

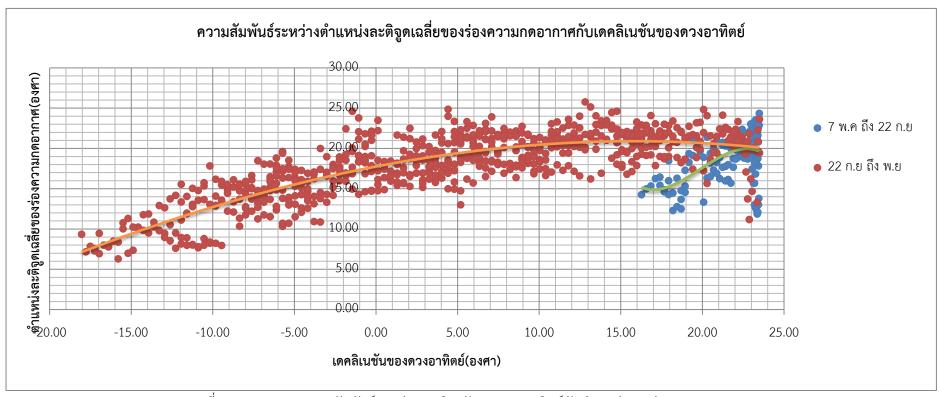
ภาพที่ 13 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งร่องความกดอากาศกับวันที่ในรอบปี

จากภาพที่ 13 แสดงให้เห็นว่าในช่วงแรกตำแหน่งของร่องความกดอากาศจะมีละติจูดเพิ่มขึ้นจนถึงค่าหนึ่งแล้วลดลง ในลักษณะเส้นโค้ง มีลักษณะความสัมพัน ธ์ แบบพหุนาม ซึ่งเมื่อเทียบกับเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ในวันเดียวกันจะมีลักษณะดังภาพที่ 14 ซึ่งค่อนข้างมีลักษณะไปในทิศทางเดียวกัน

ภาพที่ 14 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับวันที่ในรอบปี

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของร่องความกดอากาศกับเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2550-2559

ภาพที่ 15 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับตำแหน่งของร่องความกดอากาศ

จากภาพที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับตำแหน่งของร่องความกดอากาศมีลักษณะเป็นพหุนาม จึงใช้หลักการประมาณค่าโดยวิธีกำลัง สองน้อยที่สุด หาสมการความสัมพันธ์ของกราฟนี้ จะได้สมการเป็น

พหุนามอันดับสอง PositionITCZ (<15 and 15.0-23.5) =
$$-0.0119\delta^2 + 0.3943\delta + 17.782$$
 (2)

Position ITCZ (15.0-23.5) =
$$-0.0803\delta^2 + 4.1128\delta - 32.298$$
 (3)

พหุนามอันดับสาม Position ITCZ (<15 and 15.0-23.5) =
$$-0.00003\delta^3$$
 - $0.0116\delta^2$ + 0.39δ + 17.757 (4)

Position ITCZ (15.0-23.5) =
$$-0.0537\delta^3 + 3.1992\delta^2 - 62.255\delta + 412.3$$
 (5)

พหุนามอันดับสี่ Position ITCZ (<15 and 15.0-23.5) =
$$-0.000007\delta^4 + 0.00007\delta^3 - 0.0096\delta^2 + 0.3743\delta + 17.689$$
 (6)

Position ITCZ (15.0-23.5) =
$$0.0001\delta^4 - 0.0637\delta^3 + 3.4996\delta^2 - 66.248\delta + 423.1$$
 (7)

โดย Position ITCZ(15.0-23.5) คือ ตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศ มีหน่วยเป็น องศา และใช้เดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ตั้งแต่ประมาณ 15.0 – 23.5 องศา เป็นตัวแปรต้นในการหา

Position (<15 and 15.0-23.5) คือ ตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศ มีหน่วยเป็น องศา และใช้เดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ น้อยกว่า 15.0 องศา และประมาณ 15.0-23.5 องศา เป็นตัวแปรต้นในการหา

 δ คือ เดคลิเนชั่นของดวงอาทิตย์ มีหน่วยเป็น องศา

เนื่องด้วยเดคลิเนชันตั้งแต่ประมาณ 15.0 องศา จนถึง 23.5 องศา มีตำแหน่งของร่องความกดอากาศเฉลี่ยปรากฏขึ้นสองครั้ง นั่นคือ ตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม จนถึง วันที่ 22 มิถุนายนของทุกปี เดคลิเนชันจะเพิ่มจาก 15.0 องศา จนถึง 23.5 องศา จะมีตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศค่าหนึ่ง หลังจากวันที่ 22 มิถุนายน จนถึง ประมาณ วันที่ 7 เดือนสิงหาคมของทุกปี เดคลิเนชันจะลดจาก 23.5 องศา ถึง 15.0 องศา ตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศก็จะได้อีกค่า จึง ทำให้ตำแหน่งร่องความกดอากาศมีสองค่าในขณะที่เดคลิเนชันเป็นค่าเดียว ส่งผลให้สมการที่ใช้หาตำแหน่งของร่องความกดอากาศเมื่อเดคลิเนชันมีค่า 15.0-23.5 มีสอง สมการ ส่วนสมการที่ใช้หาตำแหน่งของร่องความกดอากาศเมื่อเดคลิเนชันมีค่าต่ำกว่าประมาณ 15.0 องศา มีสมการเดียวนั่นคือ สมการ (2) (4) และ (6)

เมื่อหาผลต่างระหว่างตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศที่คำนวณได้จากสมการ (2) ถึง (7) และตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศจริง จะมี ผลต่างดังแสดงได้จากสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของร่องความกดอากาศกับเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ คือ

พหุนามอันดับ Position ITCZ (<15 and 15.0-23.5) =
$$-0.0119\delta^2 + 0.3943\delta + 17.782 \pm 9.39$$
 (8)

Position ITCZ (15.0-23.5) =
$$-0.0803\delta^2 + 4.1128\delta - 32.298 \pm 8.09$$
 (9)

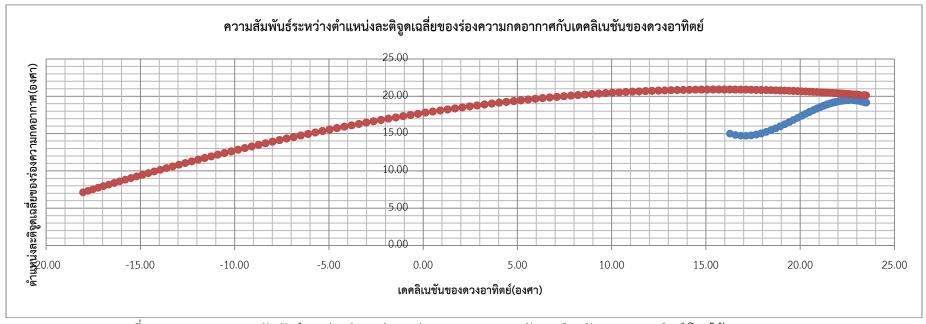
พหุนามอันดับสาม Position ITCZ (<15 and 15.0-23.5) =
$$-0.00003\delta^3 - 0.0116\delta^2 + 0.39\delta + 17.757 \pm 9.06$$
 (10)

Position ITCZ (15.0-23.5) =
$$-0.0537\delta^3 + 3.1992\delta^2 - 62.255\delta + 412.3 \pm 7.39$$
 (11)

พหุนามอันดับสี่ Position ITCZ (<15 and 15.0-23.5) =
$$-0.000007\delta^4 + 0.00007\delta^3 - 0.0096\delta^2 + 0.3743\delta + 17.689 \pm 8.96$$
 (12)

Position ITCZ (15.0-23.5) =
$$0.00018^4 - 0.06378^3 + 3.49968^2 - 66.2488 + 423.1 \pm 21.61$$
 (13)

เมื่อความคลาดเคลื่อนของสมการ (10) และ (11) มีค่าน้อยที่สุด จึงทำการ plot กราฟแสดงความสัมพันธ์โดยใช้สมการ (4) และ (5) จะได้กราฟซึ่งมีลักษณะดัง ภาพที่ 16

ภาพที่ 16 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของร่องความกดอากาศกับเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ โดยใช้สมการ (4) และ (5)

บทที่ 5 วิจารณ์และสรุปผลการวิจัย

จากผลการทดลอง ตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศในแต่ละวัน มีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลง สลับกันไปภายในเวลา 1 เดือน แต่โดยรวมแล้วมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระยะแรกคือ ประมาณเดือนพฤษภาคม ถึง ปลายเดือนกรกฎาคมหรือต้นเดือนสิงหาคม จากนั้นตำแหน่งละติจูดของร่องความกดอากาศจะมีแนวโน้มลดลง เรื่อยๆจนกระทั่งหมดร่องความกดอากาศในปีนั้นๆไป ส่วนเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์จะมีแนวโน้มในระยะที่ ปรากฏร่องความกดอากาศคล้ายกับตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศ แต่ในขณะที่เดคลิเนชันมีค่า ลดลงจนเป็นลบ แต่ตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศกลับไม่มีค่าใดเป็นลบเลย

จากแนวโน้มของตำแหน่งละติจูดของร่องความกดอากาศและเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์ สามารถหา ความสัมพันธ์ระหว่างเดคลิเนชันของดวงอาทิตย์กับตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศ โดยการ วิเคราะห์แผนที่อากาศผิวพื้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550-2559 ได้กราฟที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น และลดลงเล็กน้อยในตอน ปลาย จึงใช้การประมาณค่าโดยวิธีกำลังสองน้อยที่สุด ในการพิจารณาสมการพหุนามเพื่อวิเคราะห์ ความสัมพันธ์ โดยเป็นสมการพหุนามอันดับสาม เนื่องจากอันดับอื่น คือ สมการพหุนามอันดับสอง และสี่ มี ค่าความแตกต่างระหว่างตำแหน่งละติจูดเฉลี่ยของร่องความกดอากาศที่ได้จากสมการกับค่าจริงสูงสุด เท่ากับ 9.39 และ 21.61 องศา ซึ่งมากกว่าสมการพหุนามอันดับสามที่มีค่าความแตกต่างระหว่างตำแหน่งละติจูด เฉลี่ยของร่องความกดอากาศที่ได้จากสมการกับค่าจริงสูงสุด เท่ากับ 9.06 องศา จึงได้สมการแสดง ความสัมพันธ์ คือ คือ Position ITCZ (<15 and 15.0-23.5) = -0.00003 δ^3 - 0.0116 δ^2 + 0.39 δ + 17.757 \pm 9.06 และ Position ITCZ (15.0-23.5) = -0.0537 δ^3 + 3.1992 δ^2 - 62.255 δ + 412.3 \pm 7.39 เมื่อเดคลิ เนชันของดวงอาทิตย์มีค่าประมาณ 15.0 – 23.5 องศา สามารถใช้ได้เพียงสมการ Position ITCZ (<15 and 15.0-23.5) เท่านั้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] บุญรักษา สุนทรธรรม, *ฟิสิกส์ดาราศาสตร์*. เชียงใหม่: สถาบันวิจัยดาราศาสตร์แห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, 2550.
- [2] สุจิตรา ศิริสวัสดิ์พิพัฒน์, "ฤดูบนโลก," *นิตยสาร สสวท*, vol. 145, no. 145, pp. 30-31, 2549.
- [3] สมพงษ์ ใจดี, *ดาราศาสตร์ทรงกลม*. กรุงเทพ, ไทย: แผนกฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ มหาวิทยาลัย, 2521.
- [4] ฝ่ายข่าวอากาศ แผนกสนับสนุนการบิน กองบิน๒. Ebook ความรู้เนื้อหาเกี่ยวกับอุตุนิยมวิทยาเพื่อการ บิน. [Online]. http://www.wing2rtaf.net/department/weather/e-book.html
- [5] ป.แก้วปทุม, "กำเนิดอุตุนิยมวิทยาของไทย," *วารสารอากาศวิทยา*, vol. 1, pp. 21-26, 2519.
- [6] สำนักอุตุนิยมวิทยาการบิน กรมอุตุนิยมวิทยา, *การพยากรณ์อากาศบริเวณสนามบิน(TAF) FF-กบ-04-* 01-04-R00. กรุงเทพ: สำนักอุตุนิยมวิทยาการบิน กรมอุตุนิยมวิทยา, กรกฎาคม 2556.
- [7] ชูเกียรติ ไทยจรัสเสถียร, "พยากรณ์อากาศและการเตือนภัยเบื้องต้น," in *การฝึกอบรมพยากรณ์อากาศ* และการเตือนภัยเบื้องต้น, กรุงเทพ, 2555.
- [8] สุวพันธ์ นิลายน, อุตุนิยมวิทยา. กรุงเทพ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2536.
- [9] Geezy Gunnii. (2555, มิถุนายน) Geography. [Online]. http://narisorngeo29.blogspot.com/2012/06/blog-post_238.html
- [10] ประสาน ปานแก้ว, การพัฒนาแบบจำลองสำหรับคำนวนความเข้มรังสีรวมของดวงอาทิตย์รายชั่วโมง เฉลี่ยต่อเดือนจากข้อมูลภาพถ่ายดาวเทียม.: วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชา ฟิสิกส์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2548.
- [11] วิทยาลัยอิสลามศึกษา มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ดาราศาสตร์อิสลาม. [Online]. http://www.cis.psu.ac.th/fathoni/lesson/falakweb/ch5.htm
- [12] ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลกและดาราศาสตร์ (LESA). LESA ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลกและ ดาราศาสตร์. [Online]. http://www.lesa.biz/astronomy/celestial-sphere/equatorialcoordinates
- [13] ไพเสริฐ ธรรมมานุธรรม, *ดาราศาสตร์-AsTronomy*. กรุงเทพ: ภาควิชาฟิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.
- [14] พรทิพย์ สุดเมือง, การศึกษาการควบคุมความร้อนบนหอคอยสุริยะโดยใช้ไมโครคอนโทรลเลอร์.: วิทยานิพนธ์ ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2549.
- [15] ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลกและดาราศาสตร์ (LESA). LESA ชุดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลกและ

- ดาราศาสตร์. [Online].
- http://portal.edu.chula.ac.th/lesa_cd/assets/document/lesa212/6/atm_structure/atm_s tructure/atm_structure.html
- [16] กองข่าวอากาศ กรมการควบคุมการปฏิบัติการทางอากาศ. 14-ความรู้เนื้อหาเกี่ยวกับอุตุนิยมวิทยาเพื่อ การบิน. [Online]. http://www.rtafweather.com/AWIS%20e-book/weather1/index.html
- [17] ปานทิพย์ อัฒนวานิช, "บรรยากาศและองค์ประกอบของบรรยากาศ," in *ภูมิศาสตร์กายภาพ =*Physical geography. กรุงเทพ, ประเทศไทย: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550, ch. 10, pp. 233-248.
- [18] กรมอุตุนิยมวิทยา. การตรวจอากาศ การตรวจอากาศ ผิวพื้น เครื่องตรวจความ กดอากาศ. [Online]. http://slideplayer.in.th/slide/2854601/
- [19] เจริญ เจริญรัชต์ภาคย์, อุตุนิยมวิทยา:วิทยาศาสตร์ของบรรยากาศและปรากฏการณ์., 2536.
- [20] ดนัย ไชยโยธา, ปรีดา จันทจิตต์, และ บุญเทียม พลายชมพู, *ภูมิศาสตร์ทวีปเอเชีย*. กรุงเทพฯ, ประเทศ ไทย: โอ.เอส.พริ้นติ้ง เฮ้าส์, 2548.
- [21] ทวีปเอเชีย. [Online].
 https://zerpopeye19.wordpress.com/%E0%B8%97%E0%B8%A7%E0%B8%B5%E0%B8%
 9B%E0%B9%80%E0%B8%AD%E0%B9%80%E0%B8%B5%E0%B8%B5%E0%B8%A2/%E0
 %B8%82%E0%B8%99%E0%B8%B2%E0%B8%94%E0%B8%97%E0%B8%B5%E0%B9%88%E0%B8%95%E0%B8%B1%E0%B9%89%E0%B8
 %87-%E0%B9%81%E0%B8%A5%E0%B8%B0%E
- [22] เทียนน้อย วิชัย, ภูมิอากาศวิทยา. กรุงเทพ: สำนักพิมพ์อักษรวัฒนา.
- [23] วัฒนา กันบัว. (2557, สิงหาคม) www.facebook.com. [Online].
 https://www.facebook.com/notes/the-weather-loverclub/%E0%B8%A3%E0%B8%B9%E0%B8%9B%E0%B9%81%E0%B8%9A%E0%B8%9A%E
 0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87%E0%B8%A3%E0%B9%88%E0%B8%AD%E0%B8%8
 7%E0%B8%84%E0%B8%A7%E0%B8%B2%E0%B8%A1%E0%B8%81%E0%B8%94%E0%B
 8%AD%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0
- [24] Wikipedia. (2559, ตุลาคม) Wikipedia. [Online]. https://en.wikipedia.org/wiki/Monsoon_of_South_Asia
- [25] กรมอุตุนิยมวิทยา. (2559, กันยายน) www.tmd.go.th. [Online].
 http://www.tmd.go.th/programs//uploads/maps/2016-09-05_TopChart_01.jpg

- [26] ศตวรรษ ห่วงประโคน. (2555, กรกฎาคม) สื่อการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์. [Online]. http://numsatawat.blogspot.com/2012/07/blog-post.html
- [27] Sombut Tung. (2556, มกราคม) วิดีโอ สารคดีความรู้ เรื่องดวงอาทิตย์ The Sun. [Online]. https://www.youtube.com/watch?v=oiOya2dU5YI
- [28] ปานทิพย์ อัฒนวานิช, "รังสีจากดวงอาทิตย์," in *ภูมิศาสตร์กายภาพ = Physical geography*. กรุงเทพ, ประเทศไทย: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2550, ch. 11, pp. 249-265.
- [29] pron_one. (2556, กรกฎาคม) บทความวิชาการ. [Online]. http://www.vcharkarn.com/varticle/41159
- [30] บทความ : ฤดูกาลของโลก. (2557, กรกฎาคม) บทความ : ฤดูกาลของโลก. [Online]. http://pantip.com/topic/32353734
- [31] ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลกและดาราศาสตร์ (LESA). LESA ชุดการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และโลก ดาราศาสตร์. [Online]. http://portal.edu.chula.ac.th/lesa_cd/assets/document/lesa212/6/wind/climate/climate .html
- [32] พวงร้อย. (พฤษภาคม, 2544) วิชาการ.คอม-vcharkarn.com. [Online]. http://www.vcharkarn.com/vcafe/9709
- [33] ชัยณรงค์ รักธรรม, การจำลองสภาพอากาศจากผลกระทบของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้กำลังแรง ความ กดอากาศสูง. เชียงใหม่, ประเทศไทย: วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาฟิสิกส์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- [34] ชีรศักดิ์ ท่าหลวง. (2557, พฤษภาคม) LESA ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลกและดาราศาสตร์. [Online]. http://www.lesa.biz/astronomy/celestial-sphere/stellarium
- [35] พิมปุณยวัจน์ ทุมเมืองปัก, "ความรู้เบื้องต้นในการเขียนภาษา Fortran (FORmular TRANslation)," in 315362 Numerical methods for Physics I. ขอนแก่น, ประเทศไทย: ภาควิชาฟิสิกส์ คณะ วิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2559, ch. 1.
- [36] ศูนย์การเรียนรู้วิทยาศาสตร์โลกและดาราศาสตร์ (LESA). สมดุลพลังงาน. [Online]. http://thaiitteacher.no-ip.info/lesa/energy/planet_budget/budget/budget.html